

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I.**, spol. s r. o., J., X., IČO: X., zast. JUDr. R.G., advokátom, Advokátska kancelária, D., X., proti žalovanému: **Š.**, L., X., IČO: X., **o zaplatenie 9 901,- Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1 Cob/71/2008-26 zo dňa 29. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach 1 Cob/71/2008-26 zo dňa 29. 10. 2008 rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 26. 06. 2008 č. k. 16 Rob 19/2008-16. Okresný súd v Michalovciach uznesením č. k. 16 Rob/19/2008-16 zo dňa 26. 06. 2008 rozhodol tak, že zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkov pre výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnkov. Okresný súd vyslovil názor, že v danom prípade ide o obchodnú vec, a preto aj poplatková povinnosť pre žalobcu vyplýva z položky č. 2 písmeno a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, a keďže žalobca súdny poplatok nedoplatil, hoci bol o následkoch poučený, okresný súd konanie zastavil.

Krajský súd v Košiciach citoval ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. položku č. 1 písmeno a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, položku 2. Sadzobníka súdnych poplatkov a ustanovenia § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. S poukazom na ustanovenie

§ 261 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka dospel k záveru, že ide o obchodno-právny vzťah, ktorý nie je upravený ako zmluvný typ v Obchodnom zákonníku, avšak je upravený ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku. Konštatoval, že keďže žalobca v danej veci súdny poplatok za návrh zaplatil vo výške 500,- Sk, súd prvého stupňa ho správne vyzval na doplatenie súdneho poplatku s poučením, že ak súdny poplatok v uvedenej výške do 15 dní od doručenia výzvy nezaplatí, súd konanie zastaví. Na základe uvedeného napadnuté uznesenie potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote dovolanie podal žalobca podaním doručeným 09. 01. 2009 a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Prípustnosť dovolania odvodil od ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p. s tým, že mu nesprávnym rozhodnutím súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. S názorom, že ide o vec obchodnú, sa nestotožnil a tvrdí, že návrh vo veci bol návrhom civilným, nakoľko určujúce pre posúdenie pre úpravu vzájomných práv a povinností účastníkov poisťnej zmluvy, je príslušné ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojich ustanoveniach § 788 až § 828 upravuje záväzkové vzťahy poistenia. Tieto vzťahy sú civilno-právnymi vzťahmi, a preto poisťná zmluva má povahu absolútnej neobchodnej zmluvy a riadi sa Občianskym zákonníkom. Argument, že sa jedná o vec obchodno-právnu z dôvodu za podmienky, že zmluvné strany podnikajú, označil dovolateľ za taký, ktorý právne neobstojí. S názorom, že odvolací súd vec považoval za obchodnú, s prihliadnutím na existenciu § 261 ods. 1, 2 a 6 Obchodného zákonníka, sa dovolateľ taktiež nestotožnil, nakoľko pre posudzovanie, o aký právny vzťah ide, je podstatné, aký konkrétny obsah právny vzťah má, a nie to, či ide o vzťah medzi podnikateľmi. Otázky konkrétneho právneho vzťahu sa týkajú právneho vzťahu poistenia, zánik poistenia rovnako ako žalobcom uplatňované právo na poistné za dobu do zániku, teda vzťahy, ktoré sú upravené v ustanoveniach Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti tvrdí, že sadzobník súdnych poplatkov vymedzuje výšku tvoriaci prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a pokiaľ predmetom veci je uplatnené právo na poistné za dobu do zániku poistenia medzi podnikateľmi, prvostupňový súd mal vo veci postupovať ako pri občiansko-právnom vzťahu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17 Co 63/2008 zo dňa 15. 04. 2008, v ktorom konajúci súd vyhodnotil vec ako občiansko-právnu. Z uvedeného dôvodu navrhol napadnuté uznesenia zrušiť a vec vrátiť na nové konanie súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O. s. p.) prejednal dovolanie podľa ustanovenia § 240 O. s. p. ako podané v zákonnej lehote, spĺňajúce náležitosti dovolania dané ustanovením § 242 O. s. p. s tým, že žalobca prípustnosť dovolania odvodzuje ustanovením § 237 písmeno f/ O. s. p.

Predmetom dovolania je právoplatné uznesenie Krajského súdu v Košiciach 1 Cob/71/2008-26 zo dňa 29. 10. 2008 júla 2008 ktorým, bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o zastavení konania pre nesplnenie poplatkovej povinnosti.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania je, či v danom prípade konajúce súdy rozhodli v rozpore so zákonom, a teda nesprávnym postupom súdu bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdmi.

Z predložených dokladov nie je sporné, že žalobca súdny poplatok v návrhu na začatie konania, ktorý považuje ako návrh vo veci civilnej zaplatil v súlade s položkou 1. Sadzobníka o súdnych poplatkoch a nie vo výške stanovenej položkou č. 2 Sadzobníka súdnych poplatkoch, na ktorú výšku bol konajúcim súdom vyzvaný s poučením o následkoch, že pokiaľ súdny poplatok nezaplatí vo výške stanovenej výzvou, súd konanie pre nesplnenie poplatkovej povinnosti zastaví.

Primárnym problémom pre posúdenie správnosti napadnutých rozhodnutí dovolaním je, či konajúce súdy aplikovali pre určenie súdneho poplatku správnu položku č. 2 písmeno a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, teda či v súlade so zákonom posudzovali vec ako vec obchodno-právnu, a nie ako civilno-právnu ako posudzuje vec žalobca. Nesporné je, že ide o vec medzi podnikateľmi vyplývajúcu z poistnej zmluvy. Fakt, že ide o uplatňovaný nárok na dlžne poistné, v zmysle ustanovenia § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sporný nie je. Jedinou otázkou, ktorá v danom prípade sporná je, či pri posudzovaní veci ako obchodnej alebo občianskej, je podstatnou skutočnosťou, aký obsah má konkrétny právny vzťah, alebo či ide o záväzkový vzťah medzi podnikateľmi. Odvolací súd dospel k správne mu záveru, že v konkrétnom prípade ide o kombinovaný obchodno-záväzkový vzťah, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka podľa § 261 ods. 6 s výnimkou ustanovení konkrétneho zmluvného typu v Občianskom zákonníku, a teda že aj spory z kombinovaných záväzkových

vzťahov sú obchodnými vecami a zakladajú vyberanie poplatkov podľa položky 2. Sadzobníka súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky § 10a ods. 1 O. s. p. na základe uvedeného dospel k záveru, že konajúce súdy nepochybili, keď danú vec posudzovali ako vec obchodno-právnu, nakoľko ide o vzťah medzi podnikateľmi. Z ustanovenia § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka jednoznačne vyplýva, že táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé, že všetky okolnosti sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. To, že sa jedná medzi účastníkmi – podnikateľmi o záväzkový vzťah týkajúci sa ich podnikateľskej činnosti, sporné nie je, a preto i keď záväzkový vzťah ako zmluvný typ je upravený v Občianskom zákonníku, ide o vzťah obchodno-právny. Konajúce súdy postupovali správne, keď pri posudzovaní správnosti výšky vyrubeneho súdneho poplatku vychádzali z položky 2. Sadzobníka o súdnych poplatkoch. Konajúce súdy rozhodli v súlade so zákonom, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s názorom žalobcu, že nesprávnym postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a teda že ide o prípustné dovolanie podľa § 237 písmeno f/ O. s. p. S poukazom na ustanovenie § 243c v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písmeno c/ dovolanie žalobcu odmietol ako neprípustné.

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 14. augusta 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková